

KÜRESEL KRİZ VE ENTERNASYONALİZM

Aydınlık Dergisi, 15 Şubat 2009

Yıldırım Koç

Küresel kriz etkisini hissettirmeye başladıkça, emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının enternasyonalist mi, milliyetçi mi oldukları daha açık ortaya çıkıyor. Özetle, kriz küreseldir; emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının tepkisi ise milliyetçidir. Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları, emperyalistlerin sömürsünden pay aldığı bilinciyle, emperyalist politikaları açıkça desteklemektedir.

Ocak ayının son günlerinde İngiltere’de Lincolnshire’da Lindsey Rafinerisi’nde işçi eylemleri başladı. Bu eylemler daha sonra diğer işyerlerine de yayıldı. Sendikaların talimatı ve hatta denetimi dışında gelişen bu eylemlere 3-5 bin civarında işçi katıldı. Bu eylemlerde ön plana çıkan slogan, “İngiltere’deki iş olanakları İngiliz işçilerine” idi.

Bu anlayış, kapitalizmi aşan bir siyasal bilince sahip olmayan işçinin doğal tepkisidir. Diğer bir deyişle, komünistler dışında İngiliz işçi sınıfı kendi kısa vadeli çıkarlarını İngiliz emperyalizminin başarıları ile özdeş görmektedir. Engels’in yaklaşık 150 yıl önce İngiliz işçi sınıfının bütünü için söyledi “burjuva proletarya” sözleri doğruluğunu bugün yine göstermektedir.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri John Monks, 8 Ocak 2009 günü “Yeni Dünya, Yeni Kapitalizm” sempozyumunda yaptığı konuşmada şunu söyledi: “Biz –ve dünyanın çoğunluğu- açık küresel ekonomiden yararlananlar olmuş olabiliriz. Ancak Avrupa’da ve diğer yerlerde milyonlar işsizlikle karşı karşıya kalınca bu yararlar hızla unutulacaktır.” John Monks, şunları da söylüyor: “Dünya Ticaret Örgütü çok eleştirilmiştir. Ancak bizim görüşümüze göre, daha fazla Dünya Ticaret Örgütü’ne ihtiyacımız var. Daha azına değil.”

Dünya Ticaret Örgütü, emperyalist ülkelerin politikalarını az gelişmiş ülkelere dayatmak için kullandığı ana araçlardan biridir. Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası neyse, Dünya Ticaret Örgütü de odur.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu’nun ve diğer uluslararası sendikal örgütlerin IMF ve Dünya Bankası’na yaklaşımları da benzer niteliktedir. Emperyalist ülkelerin işçi sınıfları ve sendikal merkezleri, emperyalist sömürü ve tahakkümün araçları olan bu kuruluşların, bazı değişikliklerle işe yarar hale getirilebileceğini savunmaktadır.

Türkiye’den TÜRK-İŞ, DISK, HAK-İŞ ve KESK’in üyesi bulunduğu Avrupa Sendikalar Konfederasyonu, Avrupa Birliği’nin beslemesidir. Avrupa Sendikalar Konfederasyonu’nun faaliyetleri için harcadığı paranın yaklaşık yüzde 85’i, emperyalist Avrupa Birliği tarafından sağlanmaktadır. Emperyalist Avrupa devletlerinin sendikal merkezleri de kendi devletleriyle tam bir uyum ve işbirliği içindedir. Bazılarınca demokrasinin beşiği olduğu ileri sürülen Avrupa’nın, çok büyük mücadelelerden geçtiği zannedilen işçi sınıfları da aptal olmadığından, sendikalarının bu politikalarını desteklemektedir; çünkü komünistler dışındaki tüm kesimlerin kısa vadeli çıkarları bunu gerektirmektedir.

Şimdi küresel kriz var. Fazla lafa gerek yok. Komünistler enternasyonalisttir. Ancak komünistlerin günümüzde emperyalist ülkelerin işçi sınıflarının politikalarını belirlemedikleri de açık. Bu koşullarda emperyalist ülkelerin işçi sınıfları kapitalizme karşı mı, kapitalizmden ve emperyalist sömürüden yana mı? Enternasyonalist mi, milliyetçi mi?

Kriz gerçekleri birilerinin kafasına kafasına vuruyor. Emperyalist ülkelerin iŖçi sınıfları bugünün koŖullarında emperyalist sömürüden yanadır, emperyalist sömürüden pay almaktadır, emperyalistlerin ortağıdır ve milliyetçidir.

Bu sorulara hayal dünyasından değil de gerçeklerden hareketle samimi ve doğru yanıtlar veriyorsanız, o zaman krize karŖı mücadelede temel mttefiniz Türkiye'deki diğer emekçi sınıf ve tabakalarla tüm anti-emperyalist ulusalcı unsurlar mıdır, yoksa emperyalistlerin mttefi ki burjuva proleterler mi?